

SXEDIO.K12

16.6.1965: ΙΔΡΥΟΝΤΑΙ ΟΜΙΛΟΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΠΑΓΡΥΠΝΗΣΗΣ ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΦΡΟΥΡΑ ΚΑΙ ΟΙ ΕΘΝΟΦΡΟΥΡΟΙ ΧΩΡΙΖΟΝΤΑΙ ΣΕ ΜΑΚΑΡΙΑΚΟΥΣ, ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΚΟΥΣ

Οι καταγγελίες στις οποίες προέβη ο Πρόεδρος Μακάριος τον Δεκέμβρη του **1964** για ίδρυση των πρώτων παράνομων ομάδων δεν έφεραν κανένα αποτέλεσμα.

Αντίθετα οι παράνομοι συνέχισαν να οργανώνονται σε συνωμοτική οργάνωση με ομάδες και εισχώρησαν σε μεγάλο βάθος στην Εθνική Φρουρά με απότερο στόχο να την διαβρώσουν και να εξασθενήσουν την Κυβέρνηση Μακαρίου -και να την ανατρέψουν αν χρειαζόταν- μια και βαλλόταν συνεχώς και άγρια από αντιπολίτευση που τροφοδοτείτο με χρήματα από ελληνικές πηγές.

Προσπάθεια τους ο διαχωρισμός των Εθνοφρουρών σε Μακαριακούς, ανεξαρτησιακούς και κομμουνιστές.

Ήταν φανερό ότι εγκέφαλοι της οργάνωσης αυτής ήταν Ελλαδίτες αξιωματικοί που εκμεταλλεύονταν τα αντιμακαριακά αισθήματα μερικών κυπρίων, αλλά και τη θέση που τηρούσε ο Γεώργιος Γρίβας εναντίον του Μακαρίου και γενικά της Κυπριακής Κυβέρνησης, ιδιαίτερα μετά την απόφαση της να εξασφαλίσει οπλισμό από τη Σοβιετική Ένωση.

Οι αξιωματικοί αυτοί είχαν έλθει από την Ελλάδα όπου τα πάντα χωρίζονταν σε Δεξιά- Αριστερά ή σε Εθνικόφρονες και Κομμουνιστές.

Μέση θέση γι' αυτούς δεν υπήρχε. Οι Εθνικόφρονες προωθούνταν στα καλύτερα πόστα της Εθνικής Φρουράς (πόστα της λούφας) όπως ήταν το Γενικό Επιτελείο, οι μεταφορές, οι επικοινωνίες και πάνω απ' όλα στις θέσεις των Λοχιών, δεκανέων και υποδεκανέων και στις θέσεις των Δοκίμων Αξιωματικών.

Ακόμα πολλοί από τα στελέχη της οργάνωσης διορίζονταν σε ηγετικά πόστα με τις ευλογίες του

Γενικού Επιτελείου της Εθνικής Φρουράς, την ευθύνη του οποίου είχαν ελλαδίτες αξιωματικοί με επικεφαλής τον Γεώργιο Γρίβα Διγενή, που ήταν αρχηγός της Ανώτατης Στρατιωτικής Διοίκησης Κύπρου, ΑΣΔΑΚ.

Ήταν η περίοδος που στην Κύπρο η αντιπολίτευση εναντίον του Μακαρίου άρχισε να οργιάζει με την έκδοση μάλιστα και της εφημερίδας ΠΑΤΡΙΣ που οι φήμες την έφεραν να χρηματοδοτείται από το Ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών άμεσα.

Μαζί με την Πατρίδα μεγάλη πολεμική εναντίον του Μακαρίου ασκούσε και η εφημερίδα ΕΘΝΙΚΗ, στην οποία αρθρογραφούσε ένας πολύ γνωστός αντίπαλος του Προέδρου Μακαρίου και πρώην συνεξόριστος του με δεσμούς με την Μητρόπολη Κερύνειας, ο Πολύκαρπος Ιωαννίδης.

Η αντιπολίτευση δεν έχανε ευκαιρία για να κατηγορεί τον Πρόεδρο Μακάριο ως ανθενωτικό, παρά τις περί του αντιθέτου ενέργειες και δηλώσεις του ενώ πολλοί ήσαν εκείνοι που τον θεωρούσαν "ερυθρό" η "κρυπτοκομμουνιστή" γιατί συνεργαζόταν με το ΑΚΕΛ και τη Ρωσία.

Στα στρατόπεδα η εφημερίδα "Χαραυγή", όργανο του ΑΚΕΛ, απαγορευόταν με αυστηρή ποινή σε όποιον την διάβαζε, ενώ όσοι υπηρετούσαν στον στρατό (όπως εγώ ο Π. Παπαδημήτρης) θυμούμαστε τις καθοδηγήσεις που έδιναν οι ελλαδίτες αξιωματικοί στα μαθήματα ότι οι κομμουνιστές είναι εχθροί της πατρίδας και ότι ο κάθε κομμουνιστής ίσοδυναμούσε με προδότη.

Ακόμα στα στρατόπεδα ο Μακάριος κατηγορείτο σαν φιλοκομμουνιστής και οι αξιωματικοί, χωρίς δισταγμό, μιλούσαν πια ανοικτά εναντίον του Κυπρίου Προέδρου ή αν δεν ενθάρρυναν την αναγραφή αντιμακαριακών συνθημάτων στα στρατόπεδα, τουλάχιστον δεν φρόντιζαν να σβηστούν.

Στόχος των ελλαδιτών αξιωματικών ήταν να αλώσουν την Κυπριακή Εθνοφρουρά ώστε να την έχουν υπό την απόλυτη δικαιοδοσία τους και να γνωρίζουν κάθε στιγμή ποιος βρισκόταν και πού σε κάθε πόστο, ώστε να εξουδετερώνεται η εξουσία του κυπριακού

κράτους.

Υπήρχαν ακόμα μερικοί αξιωματικοί οι οποίοι ανοικτά διατυμπάνιζαν ότι "μια και πάτησε στην Κύπρο η Ελληνική μπότα κανένας δεν θα την ξερίζωνε" δίνοντας την εντύπωση ότι ήσαν αντίπαλοι της Κυπριακής Κυβέρνησης, παρά συνεργάτες της και άνθρωποι που ήλθαν στην Κύπρο για να υπηρετήσουν για ένα σκοπό, την προστασία και διαφύλαξη της κυπριακής ανεξαρτησίας.

Η κρίση στις σχέσεις της Κυπριακής Κυβέρνησης με τους Ελλαδίτες αξιωματικούς έπαιρνε όλο και περισσότερες διαστάσεις, ενώ όταν στις **16 Ιουνίου 1965** η εφημερίδα Ο ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ αποκάλυψε την ύπαρξη Ομίλων Εθνικής Επαγρύπνησης που ίδρυσαν οι Ελλαδίτες αξιωματικοί τα πράγματα άρχισαν να παίρνουν μια επικίνδυνη πορεία χωρίς επιστροφή.

Η Κυπριακή Κυβέρνηση προσπάθησε να πάρει μέτρα αλλά δεν ήταν τόσο εύκολο μια και ο έλεγχος του στρατεύματος είχε περάσει πια για καλά στα χέρια των Ελλαδιτών Αξιωματικών που εύρισκαν ως συνήγορο τους και τον Αρχηγό της ΑΣΔΑΚ Γεώργιο Γρίβα Διγενή που είχε συνεχείς προστριβές με τον Πρόεδρο Μακάριο και τον Υπουργό Εσωτερικών Πολύκαρπο Γιωρκάτζη, άλλοτε υφιστάμενο του στην ΕΟΚΑ, αλλά τώρα σε ανώτερη από αυτόν βαθμίδα, μια και ήταν πολιτικός προϊστάμενος στο Υπουργείο Αμυνας.

Τα στοιχεία που έφερε στη δημοσιότητα η εφημερίδα που είχε στενούς δεσμούς με τον Πολύκαρπο Γιωρκάτζη ήταν πραγματικά συγκλονιστικά. Οι Ομιλοι Εθνικής Επαγρύπνησης είχαν οργανωθεί για καλά και κατηγορούσαν ανοικτά τον Πρόεδρο Μακάριο.

Σε μια διαταγή (αρ **105**) αναφερόταν επί λέξει:

ΟΜΙΛΟΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΠΑΓΡΥΠΝΗΣΕΩΣ.

Διαταγή προς "Π" (Πυρυνάρχες):

"Μέχρι της προσεχούς Πέμπτης **20.5.65** το αργότερον, εις τα γραφεία των Ε.Σ δέον να φθάσουν από κάθε Π. τα ονόματα των συμπολιτών του ή ομοχωρίων του, οι οποίοι ανήκουν εις τας κλάσεις **1940** και **1947**. Διά την κάθε κλάσιν θα είναι ξεχωριστοί οι κατάλογοι των ονοματεπωνύμων. Επίσης οι άνδρες

ούτοι να χωρισθούν εις διαφόρους κατηγορίας, αναλόγως της πολιτικής και ιδεολογικής τοποθετήσεως εκάστου.

Τα στελέχη του Συνδέσμου να περιλάβετε εις ένα κατάλογο ο οποίος να φέρη τον τίτλον: - ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ Α.

Οι "εθνικόφρονες" φανατικοί ανεξαρτησιακοί (δηλαδή οι υποτακτικοί του δοσίλογου Μακαρίου) να περιληφθούν εις κατάλογον υπό τον τίτλον ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ Γ.

Οι "εθνικόφρονες" ανεξαρτησιακοί (δηλαδή τα θύματα του δοσίλογου Μακαρίου) να περιληφθούν εις κατάλογον τιτλοφορούμενον ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ Δ.

Τα στελέχη των κομμουνιστικών οργανώσεων (δηλαδή οι πλέον αδίστακτοι στυλοβάται του ανθενωτικού Μακαρίου) να περιληφθούν εις κατάλογον με τίτλον ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ Ε.

Τα απλά στελέχη των κομμουνιστικών οργανώσεων (δηλαδή τα θύματα της Μόσχας και του ερυθρού "Αρχιεπισκόπου") να περιληφθούν εις κατάλογον με τίτλον ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ Στ.

Είναι φανερόν εκ των ανωτέρω ότι θα γίνουν εν συνόλω δώδεκα κατάλογοι, ήτοι **6** κατάλογοι διά κάθε στατατεύσιμον κλάσιν".

Εκ του ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Σε μια άλλη γενική διαταγή που υπέγραφε Το Ανώτατο Διοικητικό Συμβούλιο των Ομίλων Εθνικής Επαγρυπνήσεως αναφερόταν επίσης:

"Για την ψυχρολουσία του δοσίλογου ερυθρού Αρχιεπισκόπου στο τελευταίο ταξείδι στο Εθνικό Κέντρο καθώς και για το γλυκοχάραμα της Ενώσεως, ύστερα από αιώνες στυγνής δουλείας, γράψαμε σε γενικές γραμμές στην προηγούμενη μας Γενική Διαγαγή. Για περισσότερη κατατόπιση, κυρίως των στρατιωτικών- μελών μας, τα οποία δεν διαβάζουν εφημερίδα μεταφέρουμε στη γενική τούτη διαταγή και στην επόμενη το κύριον άρθρον του ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ της 16ης Μαΐου 1965 και το άρθρο ΕΠΙΤΑΓΗ του Ακατάβλητου Αγγωνιστού της Ενώσεως Πολυκάρπου

Ιωαννίδη που δημοσιεύεται στην ίδια έκδοση της (εφημερίδας) "Εθνικής".

Το κύριο άρθρο της εφημερίδας Εθνική έχει ως εξής:

"Εκ των γεγονότων διαψεύσθη ατυχώς, η ελπίς ότι την πραγματοποιηθείσαν σύγκλησιν Συμβουλίου Στέμματος, θα ηκολούθει τήρησις ενιαίας υπό πάντων πορείας εις την διεξαγωγήν του ενωτικού αγώνος, εις Κύπρον τουλάχιστον θέαν δαιμοπλήκτων ενεφάνισαν οι αντιτιθέμενοι εις την ένωσιν.

Εκμανέντες εκ της διαφανείσης προωθήσεως του Κυπριακού εις την ευτυχή λύσιν του, απεδύθησαν εις νέον όργιον ανθελληνικής εκρήξεως, συνωμότας, Ιούδας και προδότας της ελευθερίας της Κύπρου εβάπτισαν τους υπευθύνους των Αθηνών, ενώ παραλλήλως ενέτιναν τας φωνασκείας υπέρ του Μακαρίου, τον οποίον θεωρούντες υπόβαθρον διά την προαγωγή των ανιέρων σκοπών των, παριστούν ως εθνικόν αγωνιστήν και αντίποδα της ελληνικής κυβερνήσεως.

Απολογηταί και υπέρμαχοι αυτοί έως χθες του φαύλου καθεστώτος της ατιμωτικής Ζυρίχης και αδιαναμφισβητήτως ανθενωτικοί, δεν διστάζουν να διαδίδουν παντοιοτρόπως ψεύδος, ότι δήθεν ενώ ο Μακάριος είναι θιασώτης της ενώσεως, η Ελληνική Κυβέρνησις την προδίδει, προσπαθούσα να παραδώση την Κύπρον εις τους ιμπεριαλιστάς. Ως επικουρία εις τη νέαν αυτήν ανθελληνικήν δραστηριότητα των ξενοκινήτων ήλθον και εκδηλώσεις αυτού του Μακαρίου εις Αθήνας, αι οποίαι μόνον την ιλαρότητα των εκεί αρμοδίων προκάλεσαν.

Οι Τάϊμς του Λονδίνου εδημοσίευσαν συναφώς την π. Δευτέραν: "Ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος, ο οποίος επικράνθη από τους Ελληνικούς υπαινιγμούς, ότι είχε προδώση την υπόθεσιν της ενώσεως, λόγω προσωπικών φιλοδοξιών του, εδήλωσε προς τον κ. Παπανδρέου ότι ήτο έτοιμος ν' ανακηρύξη την ένωσιν μονομερώς και αμέσως, εάν η Ελληνική Κυβέρνησις έδιδε την υπόσχεσιν απεριορίστου υποστηρίξεως του

πραξικοπήματος. Το Συμβούλιον του Στέμματος ομοφώνως απέρριψε πάσαν ιδέαν επιτεύξεως της ενώσεως διά της βίας".

Πόσην επίδοσιν έχει εις τους θεατρινισμούς η πολιτική του Μακαρίου είνε καλώς γνωστόν. Γνωστόν επίσης είνε και με πόσην ευπιστίαν η ευήθειαν χειροκροτείται ακόμη από πολλούς εις την νήσον κάθε ενέργεια του. Πρέπει όμως να υπομνησθή τούτο, το οποίον καταδεικνύει και την ανειλικρίνειαν της πολιτικής του Μακαρίου και την δημαγωγίαν των κρακτών της: Πέρυσιν ότε η εξωτερική κατάσταση ήτο ευνοϊκή διά μονομερή ανακήρυξιν της ενώσεως ο Μακάριος, ως απεκάλυψεν η "Ελευθερία" των Αθηνών, απέκρουσε πεισμόνως γενομένην σχετικήν εισήγησιν και εματαίωσεν ούτω την ένωσιν. Προς δικαιολογίαν της τοιαύτης στάσεως του ο κατευθυνόμενος τύπος έγγραψεν ότι την πραξικοπηματικήν ανακήρυξιν της ενώσεως εισηγήθησαν προς τον κ. Παπανδρέου οι ιμπεριαλισταί αγγλοαμερικανοί, με την υστεροβουλίαν να παρασχεθή ούτως η ευκαιρία εις την Τουρκίαν να επέμβη και επιβάλη διχοτόμησιν της Κύπρου. Επελεξε δε το εγκώμιον του Μακαρίου ο κατευθυνόμενος Τύπος, διότι εν αντιθέσει προς τον κ. Παπανδρέου όστις ανύποπτος ενέπεσεν εις την παγίδα των ιμπεριαλιστών, ο πρώτος με την διορατικότητα του απεσόβησε την εξυφανθείσαν συνωμοσίαν προς διχοτόμησιν της νήσου, αβιάστως τώρα προβάλλει το ερώτημα: Πως ο Μακάριος, όστις πέρυσιν απέκρουσεν μονομερή ανακήρυξιν της ενώσεως, διότι αφεύκτως θα επενέβαινεν η Τουρκία, σήμερα προσφέρεται ο ίδιος να την πραγματοποιήση;

Ποίον στοιχείον παρενεβλήθη έκτοτε το οποίον να δικαιολογή την κατά **180** μοίρας στροφήν του; Μήπως η επισήμως διακηρυχθείσα εν τω μεταξύ υπό της Ρωσίας υποστήριξις της αξιώσεως της Τουρκίας δι' ομοσπονδοποίησιν της νήσου; Η μήπως θα υποστηριχθή ότι πλην του κ. Παπανδρέου "πράκτωρ των ιμπεριαλιστών" και του "επιδρομικού NATO κατέστη

τώρα και ο Μακάριος; Μα φαντάζεται κανείς ότι εξαπατώνται πλέον οι εν Ελλάδι από οιασδήποτε ηθοποιΐας ή ότι υπάρχει οιασδήποτε των υπευθύνων διά την διαμόρφωσιν της πολιτικής ζωής της χώρας, που να μη εΐνε απολύτως πεπεισμένος, ότι ο Μακάριος, παρ' όλα όσα ημπορεί να λέγη σήμερον εις την πραγματικότητα δεν θέλει τη ένωσιν; Εάν δεν συνέβαινε τούτο, θα συνεσπειρούντο περί αυτόν όλοι οι σεσημασμένοι ανθενωτικοί και θα εμόχθουν οι κομμουνισταί να παρουσιάσουν ότι μόνον εις αυτόν τρέφει εμπιστοσύνην ο λαός, ενώ την Ελληνικήν Κυβέρνησιν καλύπτουν με προπηλακισμούς, συκοφαντίας και ύβρεις; Διά τον πόθον προς επίτευξιν της ενώσεως συνωθούνται όλοι αυτοί περί τον Μακάριον, ή διότι εις αυτόν αποθέτουν την ελπίδα διά νέον τορπιλλισμόν της;

Ποίαν στάσιν θα τηρήση ο Μακάριος κατόπιν όσων ήκουσεν εις Αθήνας ότι θα βραδύνη να φανερωθή. Κατά τας προχθεσινάς επί τη επανόδω του δηλώσεις δεν ηδυνήθη να εμφανίση και πάλιν αντίστασιν, λέγων μεν ότι "το Κυπριακόν παραμένει θέμα της αρμοδιότητος των Ηνωμένων Εθνών, λύσις δε τουτου θα επιδιωχθή εντός των πλαισίων του διεθνούς οργανισμού, βάσει της αρχής της αυτοδιαθεσεως" δηλών δε συγχρόνως ότι "δεν αντιτίθεται εις διμερείς επί του Κυπριακού συνομιλίας Ελλάδος και Τουρκίας, εφ' όσον αντικείμενον τούτων θα εΐνε η ένωσις".

Αλλ' αι διμερείς συνομιλΐαι ουδεμίαν σχέσιν έχουν με τα προβαλλόμενα πλαίσια του ΟΗΕ, διατί δεν λέγεται καθαρά η "αλήθεια" εις τον λαόν ότι δεν είναι ο ΟΗΕ εκείνος που θα πραγματοποιήση την ένωσιν; Διατί αποκρύπτεται η "αλήθεια" από τον ναόν, που "πρέπει να ενημερούται επί των γεγονότων" ότι διά των συμφωνιών Ζυρίχης- Λονδίνου, των οποίων αρχιτέκτων εΐνε ο Μακάριος, ανεγνωρίσθησαν επισήμως εις την Τουρκίαν ωρισμένα δικαιώματα εις την νήσον;

Και διατί δεν διακηρύσσεται η "αλήθεια" ότι

διά να παραιτηθή των δικαιωμάτων αυτών η Τουρκία, ζητεί να έχη αντάλλαγμα και ότι μόνον διά συνομιλιών της Ελλάδος μετ' αυτής θα εξομαλυνθή η διαφορά;

Διατί ακολουθείται όλος εκείνος ο ανωφελής στρουθοκαμηλισμός;

Είνε γεγονός ότι όσα επί τη επανόδω του είπε προχθές ο Μακάριος δεν προσφέρονται εις ενίσχυσιν της συνεχιζόμενης εδώ αντιδυτικής εκστρατείας και της αναληφθείσης σταυροφορίας εναντίον των αρξαμένων επαφών Ελλάδος και Τουρκίας επί του Κυπριακού. Αντιθέτως ανεγνώρισεν ότι αι επαφαί συνέβαλον εις μείωσιν της εντάσεως μεταξύ των δύο χωρών, ολίγον δε ενωρίτερον εις Αθήνας συνεφώνησε με δηλώσεις του κ. Παπανδρέου, ότι τώρα υπάρχει ελπίς να καταστή περισσότερον ευχερής η οριστική και δικαία λύσις του Κυπριακού. Ποία, όμως, θα υπάρξη εν συνεχεία η στάσις του, θα δείξουν τα γεγονότα.

Πάντως αι συνομιλίας των Αθηνών απεκαρδίωσαν τους ανεξαρτησιοβιώτους και τους ανθενωτικούς.

Διότι κατέρρευσαν αι ελπίδες που εναπέθεσαν εις την έκθεσιν του κ. Πλάζα, ήτις εισηγείται τον αποκλεισμόν της ενώσεως, το επί των συνομιλιών του Μακαρίου και δύο υπουργών του μετά της ελληνικής Κυβερνήσεως εκδοθέν εις Αθήνας ανακοινωθέν αναφέρει: "Σταθερά γραμμή παραμένει πάντοτε η αυτοδιάθεσις συμφώνως προς τας αρχάς του Καταστατικού Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών, το τόσην σύγχυσιν και εθνικήν ζημιαν προκαλέσαν σύνθημα περί "αδεσμεύτου" ανεξαρτησίας" δεν εμνημονεύθη εις το ανακοινωθέν εάν είνε οριστική η εγκατάλειψις του υπό των υπευθύνων το μέλλον θα δείξη. Πάντως η στάσις, την οποίαν ετήρησαν τώρα, εδικαίωσε και πάλιν ημάς τους "εξάλλως αντιπολιτευομένους" οίτινες ευθύς απ' αρχής αντεστάθημεν εις τον περί "αδεσμεύτου" ανεξαρτησίας "σύνθημα τονίζοντες διαρκώς ότι μόνη ορθή οδός ήτο εκείνη της διεκδικήσεως της αμέσου ενώσεως. Η "Εθνική" δι' επιμόνου αρθρογραφίας κατέδειξε το εθνικώς ολέθριον του υπούλως προβληθέντος υπό των εδώ

ανθενωτικών συνθήματος δι' ανεξαρτησίαν το οποίον ανυπόπτως δέχθησαν να υιοθετήσουν οι εν Αθήναις. θέλομεν να ελπίζωμεν ότι κατενοήσαντες ήδη εις τι πραγματικώς αποβλέπουν οι εδώ θιασώται της "αδεσμεύτου ανεξαρτησίας" θ'αρνηθούν αποφασιστικώς να καταστούν περαιτέρω συνεργοί εις τας διαφανώς ανθενωτικές επιδιώξεις των.

Το ανακοινωθέν των Αθηνών εμφανίζει και από μιας άλλης πλευράς ενδιαφέρον. Ηγνόησε παντελώς την έκθεσιν του κ. Πλάζα, ενώ αμφότεραι αι κυβερνήσεις Ελλάδος και Κύπρου, διά των ανακοινώσεων των της **8.4.1965** ανεφέρθησαν εις "εποικοδομητικήν αντιμετώπισιν" του Κυπριακού υπό του μεσολαβητού, εμφαντικώς δε κατ' επανάληψιν ετονίσθη ότι σκοπός του ταξιδίου του Μακαρίου ήτο η μετά των Αθηνών συνεννόησις επί της καταστάσεως ήτις εδημιουργήθη μετά την υποβολή της εκθέσεως του κ. Πλάζα.

Η μη αναφορά του ανακοινωθέντος εις αυτήν δεν πρέπει να στερήται σημασίας, είνε φανερόν ότι αγών διά την ένωσιν και αναζήτησιν ερείσματος διά τον αγώνα τούτον εις την έκθεσιν του Μεσολαβητού αποτελεί, το ολιγώτερον προσπάθειαν ανεδαφικήν εφ' όσον η έκθεσις θεμελιούται και κρηπιδούνται επί του αποκλεισμού της ενώσεως, δεν εχρειάζετο δε κατά την διαρρεύσασαν εβδομάδα αποκορυφωθείσα επίθεσις των πάσης υφής ανθενωτικών εναντίον της ελληνικής κυβερνήσεως και η κραυγελέα διακήρυξις προσηλώσεων των εις την έκθεσιν του κ. Πλάζα διά να καταστή αντιληπτόν πόσον ευνοούνται εξ αυτής τα σχέδια των.

Ο επανατολισμός ότι "σταθερά γραμμή παραμένει πάντοτε η αυτοδιάθεσις" επιβάλλεται να επιβεβαιωθή και εν τη πράξει αποστρακιζομένου οριστικώς παντός οιουδήποτε άλλου, πλην της αμέσου ενώσεως συνθήματος. Η έντασις της Τουρκίας ήτις απέμεινε το μοναδικόν εμπόδιον δι' επισημοποίησιν της ουσιαστικώς συντελεσθείσης ενώσεως, θα κατανικηθή μόνον διά της αταλανεύτου επιμονής εις την αξίωσιν της ενώσεως και της ακλονήτου αποφασιστικότητος διά την πάση δυνάμει επιδιώξιν

της. Η ελληνική κυβέρνηση θεματοφύλαξ μόνη αυτή των συμφερόντων του Έθνους και αυτή βαστάζουσα το κύριον βάρος του διεξαγομένου αγώνος μόνη αυτή έχει και την αρμοδιότητα να χειρισθή και χειραγωγήσει εις την ευτυχή λύσιν το κυπριακόν, αγνοούσα αποφασιστικώς οιασδήποτε ξενοπνεύστους αντιδράσεις ή ιδιοτελείς εναντιώσεις.

Επιταγή εθνική επιβάλλει την πορείαν αυτήν".

Η ίδια εφημερίδα (ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ) επανήλθε την επομένη (17.6.1965) και υπέβαλε μια σειρά από έξη καυτά ερωτήματα που έδιναν παράλληλα τα όσα διαδραματίζονταν την περίοδο εκείνη στο στρατό:

1. Είναι ή δεν είναι εν γνώσει της στρατιωτικής ηγεσίας η ύπαρξις συνωμοτικής οργανώσεως τόσο εκτός, όσο και εντός των κόλπων του στρατεύματος;

2. Είναι ή δεν είναι αληθές ότι από της εθελοντικής οργανώσεως της Εθνικής Φρουράς ήρχισε κατά το μάλλον και ήττον μια συστηματική δράσις προς τοποθέτησιν εις ηγετικές θέσεις των ενόπλων δυνάμεων (από λοχαγών μέχρι διμοιριτών) ωρισμένων αντικυβερνητικών και αντιμακαριακών στοιχείων, διά της αντικαταστάσεως προσώπων ανδραγαθησάντων κατά της Τουρκικής ανταρσίας;

3. Είναι ή δεν είναι αληθές ότι συλλέγεται ο οπολισμός από "Μακαριακούς" χωρίς να συμβαίνη το ίδιον με τα αντικυβερνητικά αντιπολιτευτικά στοιχεία;

4. Είναι αληθές ή όχι ότι διοικηταί τινές μονάδων ή τομεαρχών συγκροτημάτων παραγνωρίζουν τελείως την Κυβέρνησιν εκδηλούμενοι εναντίον αυτής και εφαρμοζόμενοι πολλάκις ότι αυτοί είναι οι άρχοντες και όχι η Κυβέρνησις;

5. Είναι ή δεν είναι αληθές ότι ένα των Επιτελικών γραφείων εζήτησε να πληροφορηθή τα πολιτικά και ιδεολογικά φρονήματα διά τας κλάσεις 40-47 απευθυνθέν προς τον Παγκύπριον Σύνδεσμον Αγωνιστών, μεθ' ο και εξεδόθη υπό της Οργανώσεως Ομίλων Εθνικής Επαγρυπνήσεως η προς πυρυνάρχας

διαταγή Α. 105;

6. Είναι ή δεν είναι αληθές ότι η πολυγράφησις των διαταγών της παρακρατικής οργανώσεως γίνεται εις τα γραφεία ενός δημοσιογραφικού εντύπου, το οποίον μάλιστα επιτρέπεται να κυκλοφορή και δωρεάν εις τινας στρασιωτικούς καταυλισμούς, παρά την υφισταμένην απαγόρευσιν περί κυκλοφορίας οιασδήποτε εφημερίδας εις τας τάξεις του στρατεύματος;

Τα ερωτήματα αυτά ανάγκασαν τον Παγκύπριο Σύνδεσμο Αγωνιστών να διευκρινίσει με ανακοίνωση του ότι τα έγγραφα ήσαν γνήσια και ότι "ανήκουν εις την εσωτερικήν διαφώτισιν των μελών του".

Ακόμα ανέφερε ότι η κυκλοφορία τέτοιων εγγράφων ήταν "καθ' όλα νόμιμη" και ότι "θα συνεχισθή ανενδότης παρά πάντα αντεθνικόν κοασμόν".

Ωστόσο αυτούς τους ισχυρισμούς δεν τους πίστεψε κανένας.

